

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-584

28.5.2026

Storebrand Forsikring AS

Næringsliv

Tyveri begått av ansatt/tidligere ansatt eller økonomisk uenighet?

I forbindelse med oppsigelse hentet en (tidligere) ansatt ut maskiner og utstyr fra sikredes lokaler. Uthentingene skjedde i to omganger. Etter den siste gangen skrev personen en e-post til sikrede og bekreftet at det var han som hadde tatt tingene, og at han ville tilbakelevere disse dersom sikrede signerte en avtale om økonomisk oppgjør. Sikrede meldte forholdet til foretaket som tyveri. Foretaket avsto dekning med henvisning til unntaket for tyveri begått av ansatte, samt at det uansett fremsto mer som uenighet om det økonomiske oppgjøret dem imellom. Sikrede var uenig og viste til at det hadde vært et ordinært ansettelsesforhold, og ikke et økonomisk samarbeidsforhold. Sikrede poengterte at personen hadde tatt tingene etter at han var sagt opp, og at unntaket derfor uansett ikke kom til anvendelse. Sikrede krevde i tillegg dekning under avbruddsforsikringen og mente at foretaket hadde brutt sin rådgivningsplikt ved at det ikke hadde tilbudt en forsikring som kunne dekke det inntrufne. Foretaket mente det ikke hadde inntruffet en dekningsmessig hendelse, uavhengig av om personen var ansatt på hendelsestidspunktet eller ei, og opprettholdt derfor at sikrede ikke hadde krav på erstatning. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder sikredes krav om erstatning for maskiner og utstyr som er borttatt fra firmaets lokaler.

Sikrede har «Kontorforsikring» som omfatter blant annet dekning for tyveri og skadeverk, jf. pkt. A.1.5:

Forsikringen gjelder for skade ved

1. tyveri av maskiner, inventar og løsøre i bygning. (...)

Forsikringen unntar:

- skade ved tyveri og skadeverk begått av ansatte, andre som utfører tjenester/arbeide for sikrede eller som er betrodd nøkler.

(...)

Tyveri begått av ansatte, eller hvor ansatte har medvirket til tyveri, er regulert i pkt F.

Pkt. F i forsikringsavtalen omhandler kriminalitetsforsikring. Under pkt. F.4 fremgår det hva denne omfatter, herunder følgende:

F.4.1 Straffbare handlinger utført av ansatte

Forsikringen omfatter direkte økonomisk tap, jf. pkt. F.4.2, som sikrede påføres ved at ansatte, lønnet direkte av sikrede, beviselig har gjort seg skyldig i en handling som er straffbar etter straffeloven av 22. mai 1902 nr. 10

- forutsatt at vedkommende har handlet i den hensikt å skaffe seg selv eller andre enn sikrede en uberettiget direkte økonomisk vinning utover forfremmelse, lønnstillegg, bonus e.l.

Forsikringen inkluderte også avbruddsforsikring som ifølge pkt. D.1 omfatter:

- Avbruddstap i inntil 12 måneder, beregnet etter reglene i pkt. D.2 ved stans eller innskrenkninger i driften på grunn av erstatningsmessig skade, jf pkt. A, inntruffet på forsikringsstedet i forsikringstiden.

Sikrede varslet 17.12.24 skriftlig en ansatt A om at hans arbeidsforhold ville avsluttes. Det fremgikk av varselet at A's siste arbeidsdag var samme dag, og at han etter dette ikke lenger ville ha noen tilknytning til firmaet i noen form. Det ble presisert at A ikke lenger hadde autorisert tilgang til firmaets utstyr, arbeidsområdet, lager eller øvrige låste områder. Nøkklene hans var beslaglagt dagen før «som en del av sikringstiltak for selskapets drift og eiendeler». Videre fremgikk følgende:

Vi understreker at enhver adgang til selskapets lokaler, utstyr eller digitale systemer etter 17. desember 2024 vil anses som uberettiget og kan medfører rettslige og erstatningsrettslige konsekvenser.

Bakgrunnen for at arbeidsforholdet ble avsluttet var at sikrede hadde avdekket flere alvorlige forhold knyttet til A. I forkant av at arbeidsforholdet ble avsluttet, låste sikrede inn deler av inventaret på et privat rom i lokalene.

Sikrede anfører at A påfølgende dag, 18.12.24, tok seg inn i lokalene til sikrede, herunder det låste rommet ved å fjerne dørkarmen. Flere eiendeler, som produkter og utstyr, ble tatt. Sikrede var på dette tidspunktet bortreist.

A ble 27.12.24 formelt oppsagt i samsvar med lovens krav.

Påfølgende dag 28.12.24 var en ansatt innom lokalene, og da var driftskritisk utstyr til stede. Da hun kom tilbake fra ferie på nyåret var dette utstyret borte.

A sendte selv en e-post til sikrede 6.1.25 hvor han bekreftet at det var han som hadde borttatt utstyret. Han krev blant annet følgende:

Undertegnede bekrefter at det er foretatt en midlertidig varesikring i forbindelse med uavklarte økonomiske forhold (...) Bakgrunnen for dette er manglende avlønning, samt uklarheter relatert til disponering av (...) midler, herunder tømning av selskapets konto rett før jul. Dette ble utført den 26.12.2025.

For å sikre verdier inntil full avklaring foreligger, har jeg foretatt varesikring av følgende utstyr:

(...)

Personen fremsatte forslag til en avtale med sikrede og skrev videre følgende:

Maskiner vil bli fristilt og tilbakelevert så snart avtalen er signert.

Sikrede fremmet krav om erstatning for tyveri under sin forsikring, men foretaket avsto dekning med henvisning til unntaket for tyveri begått av ansatte. Foretaket vektla at personen som hadde borttatt gjenstandene formelt sett var ansatt på skadetidspunktet 18.12.24.

Sikrede var uenig i avslaget, men foretaket opprettholdt sitt standpunkt og mente det ikke forelå tilstrekkelig dokumentasjon som skulle tilsi at det var tale om to separate hendelser.

I forbindelse med sikredes klage til Finansklagenemnda la foretaket til følgende:

Dersom dette f.eks. er et samarbeid som ikke har fungert og anmeldte person har tatt med seg de eiendelene han selv anser som sin del av firmaet, et «stygt brudd» mellom to gründere, osv. er det ei heller å anse som et tyveri.

Sikrede har bestridt at det forelå noen form for samarbeidsavtale med A. A hadde verken eierskap, medeierskap eller signaturrett i firmaet, og derfor ingen disposisjonsmyndighet over firmaet

eiendeler eller økonomi. A var ansatt med ordinær lønn. Sikrede avviste derfor at det var et oppgjør mellom to parter.

Foretaket vurderte dekning under sikredes kriminalitetsforsikring, men kom til at denne ikke kom til anvendelse da det ikke var dokumentert at A hadde gjort noe som falt inn under straffeloven, men at det fremsto mer som en tvist om eierskap og økonomiske forhold. Foretaket opprettholdt derfor sitt avslag.

Sikrede krever dekning for tyveri og avbrudd. Foretaket burde tilbudt en forsikring som dekker slike scenarier. Det er tale om tyveri, og ikke en avtaletvist mellom to parter. A's forklaring om midlertidig varesikring kan ikke legges til grunn, og utelukker ikke «vinnings hensikt». Utstyr ble fjernet i to omganger, hvorav den siste var etter at også formell oppsigelse var gitt, og dermed etter arbeidsforholdet var avsluttet slik at unntaket i A.1.5 uansett ikke kommer til anvendelse på den siste hendelsen. Det er dokumentert at borttatte gjenstander har en verdi på over kr 1,2 mill., og disse er ikke tilbakelevert. Det er feil når sikrede pålegges å motbevise en udokumentert forklaring fra gjerningspersonen. Foretaket kan ikke påberope seg mangelfull dokumentasjon når tilgjengelige bevis ikke er undersøkt selv om dette ble forespurt om. Regnskap underbygger at det ikke foreligger noen reell økonomisk tvist som kan begrunne borttakelse av eiendeler.

Forsikringsforetaket avviser ansvar og anfører at forsikringen unntar tyveri begått av ansatte, og vilkårene for dekning under kriminalitetsforsikringen er ikke oppfylt da det ikke er dokumentert straffbar handling som kunne utløse slik dekning. Hendelsen fremstår mer som en tvist om eierskap og økonomiske forhold mellom to parter.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket er ansvarlig for tyveri og avbrudd.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d, hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f. Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Sikredes forsikring omfatter skade ved «tyveri», som i straffeloven § 321 er definert slik:

For tyveri straffes den som tar en gjenstand som tilhører en annen, med forsett om å skaffe seg eller andre en uberettiget vinning ved å selge, forbruke eller på annen måte tilegne seg den

Slik saken er opplyst er det uklart for nemnda om A's tilegnelse av sikredes gjenstander kvalifiserer som tyveri eller ikke.

Sikredes forsikring dekker også direkte økonomisk tap som sikrede påføres ved at ansatte beviselig har gjort seg skyldig i en handling som er straffbar etter straffeloven, jf. pkt. F.4.1. En forutsetning er imidlertid også her at A har handlet i den hensikt å skaffe seg en uberettiget vinning «utover forfremmelse, lønnstillegg, bonus e.l.», jf. pkt. F.4.1. Som nevnt er det uklart for nemnda om det foreligger noe straffbart forhold.

Nemnda mener dette spørsmålet bør avklares ved muntlige forklaringer i en hovedforhandling.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Johannes Straume (næringsrepresentant).